

не бѣше се заселилъ въ Харранъ:

3 И рече мѣ: излѣзни ѿ земли та си и ѿ родитѣ си, (и ѿ домѣтъ на отца твоегѣ), и ела въ землю та колато ще да ти покажемъ.

4 Тогда излѣзе ѿ земли та Халдѣйска, и засели се въ Харранъ: и ѿ тамъ посла какато оумре каша мѣ, пресе ли го (Богъ) въ таа земля, на колато вѣе сегѣ живеече.

5 И не даде мѣ въ неа насѣдство нито (колко то) една стѣпка ножна: но ѿвѣщамъ се да а даде во владине не мѣ, и посла по него на негови те потомцы, колато той тоше немаше чедо.

6 И рече мѣ Богъ така: зашто твой те потомцы ще даждатъ пришельцы въ чужда земля, и ще да ги направатъ (като) робѣ, и ще ги възлобятъ четиристотинъ години.

7 Но азъ ще да сѣдимъ на оный народъ, на когото ще да рокватъ, рече Богъ: а посла ще да излѣзатъ, и ще ми послажатъ на това мѣсто.

8 И даде мѣ завѣтъ на ѿвѣщаніе то: и така роди Исаака, и ѿвѣза го въ осмьатъ дѣнь: а Исаакъ (роди) Іаковъ, а Іаковъ дванаесе те патриарси.

9 А патриарси те завидѣха

на Іосифа, и продадоха го въ Египетъ: но Богъ бѣше съ него:

10 И избави го ѿ сички те мѣ бѣды, и даде мѣ благодать и премъдростъ предъ Фараона царѣ Египетскаго, и постави го начальникъ надъ Египетъ, и надъ сичкитъ свой домъ.

11 И доиде гладъ на сичка та земля Египетска и Ханаанска, и голема бѣда: и не нахощаха храна отцы те наши.

12 А Іаковъ като чѣ че има житѣ во Египетъ, прати (тамъ) отцы те наши по напредъ:

13 И колато доидоха втори пѣтъ, познасе Іосифъ на братъ та си, и ѿвѣнъ быде на Фараона Іосифово родъ.

14 И прати Іосифъ та повъка отца своего Іакова, и сички те си родници, които бѣха седемдесе и петь дѣши.

15 И слѣзе Іаковъ во Египетъ, и оумре (тамъ) той и отцы те наши:

16 И пренесоха ги въ Египетъ, и чдриха ги въ гробатъ, когото кдпи Израамъ съ парѣ ѿ синовѣ те на Еммоора Египетова.

17 И като приближаваше време то на ѿвѣщаніе то, колато ѿвѣща Богъ съ клет-